

Valosaasteen sijasta

Klubin seinä: Taiteilija Hanna Haaslahti toi valon ja värin Porin Etelärantaan.

Jarmo Huida
Pori

Todellista pimeyttä on enää vaikea kokea. Elämme keskellä valosaastetta. Tällaiseen ympäristöön on haastavaa luoda valotaidetta.

Valotaiteilija **Hanna Haaslahti** otti kuitenkin haasteen vastaan, ja eilisestä illasta lähtien hänen valoteoksensa *Yön kahdeksan hetkeä* valaisee pysyvästi Porin Suomalaisen Klubin julkisivua Etelärannassa.

– Se oli työnimi, mutta kuvaavampi nimi sille voisi olla Yökerho, johon liittyy mielikuvia räikeydestä ja salaperäisyydestä, Haaslahti sanoo.

Teos on kansainvälisen uran luoneen taiteilijan synnyinkaupungistaan saama tilaus. Hämmäntämässä on ollut monta kokkia, mutta monien tuskanhikeäkin nostattaneiden vaiheiden jälkeen tuloksena on onnistunut soppa.

TILAUS syntyi hyvässä yhteistyössä Porin seudun Nykytalteen tukiyhdistys Lupauksen ja Suomalaista Klubia hallinnoivien tahojen kanssa. Ja mikäpä olisi syntyessä, kun Lupauksen puheenjohtaja **Pauliina Laitinen-Laiho** istuu myös klubin hallituksessa.

Nyt hän on ihan täpinöissään uudesta teoksesta ja samoin on klubin hallituksen puheenjohtaja **Teijo Virtanen**, joka on mukana myös taloa hallinnoivan yhtiön hallituksessa. Näin ei syntynyt eturistiriitoja eikä mui-takaan kiistoja. Samassa paketissa on Svenska Klubben.

– Olimme jo pitkään mietineet talon valaisemista, sanoo Teijo Virtanen. Nyt tarjoutui ainutlaatuinen tilaisuus tehdä se uudella tavalla. Lupauksen edellinen kau-

Mikä

Yön kahdeksan hetkeä

Valotaideteos Porin Suomalaisen Klubin julkisivussa.

Tekijä valotaiteilija Hanna Haaslahti.

Neljä profiilivalaisinta heijastavat seinään kahdeksan silhuettikuva yöllisistä taivaankappaleista ja olennoista.

Kuvat hyödyntävät talon arkkitehtuuria.

Käynnistyvät päivittäin hämäräkytkimillä.

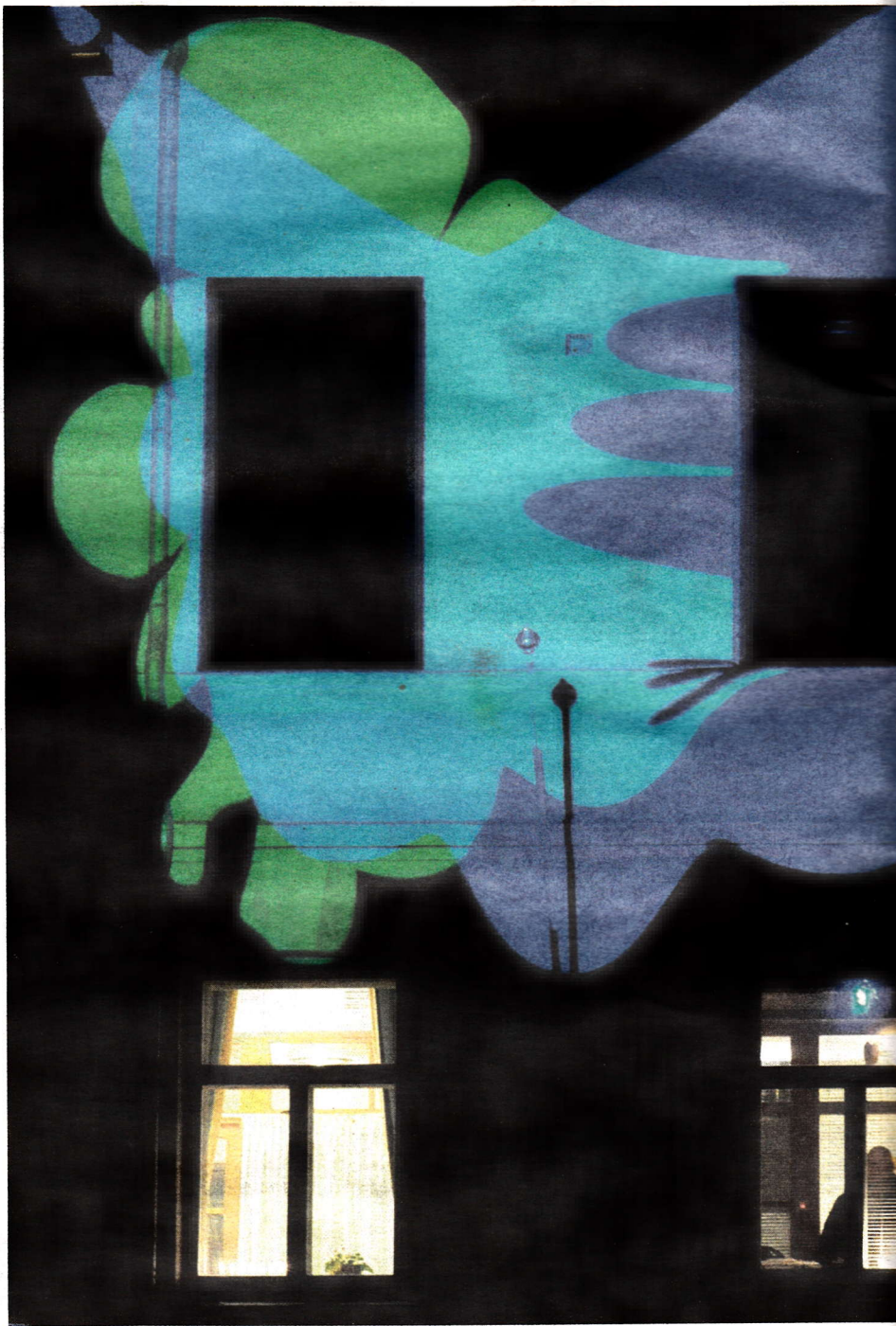
Toteutus nykytaideyhdistys Lupaus ja Suomalaisen Klubi, Svenska Klubben sekä yksityiset yritykset ja henkilöt.

os, **Kerttu Horilan Maire**, on lunastanut paikkansa kaupunkilaisten sydämissä. Nyt Laitinen-Laihoa vähän jännittää, miten käy tällä kertaa.

– Viimeksi järjestimme kutsukilpailun. Nyt halusin kokeilla ratkaisua, jossa taiteilija ja paikka oli jo valmiiksi valittu. Olen aina ihas-tellut Hannan töitä, ja hän on Porin oma tyttö. Meidän pitää tukea omia ihmisiä, jotka ponnistavat omasta maa-perästä, Pauliina Laitinen-Laiho hehkuttaa.

TÄHÄN TEOKSEEN ei ole saatu eikä haettu julkista rahoitusta. Kaikki raha on yksityisistä taskuista, kuten Lupauksen periaatteisiin kuuluu. Juuri näin pitää ollakin, erityisesti taloudellisesti vaikeina aikoina. Yritykset ja yhdistykset mukaan tukemaan taidetta.

– Porissa tuetaan mielellään Ässiä, mikä on ihan hie-

Valoteoksen aikataulu meni lopulta tiukalle. Kuviot synnyttävät muotit eivät olisi ehtineet P kohdalta.

kentän haastavaksi kulttuurin tukemiselle, Pauliina Laitinen-Laiho sanoo.

Yllättävän helposti ”kerjuusta” silti selvittiin, vaikka teos ei ihan pikku rahalla syntynytäkään. Tekniset ratkaisut olivat vaativia.

Olennaista oli, että Hanna

paat kädet, vain paikka oli määrätty ja kaino toive siitä, että teos jollain tavalla heijastelisi paikallista historiaa.

Ja heijasteleehan se. Hanna Haaslahti löysi ajatuksen teokseensa toiselta valon ja varjon taiteilijalta, vapaa-herra **Emil Cedercreutzilta**.

trendi Euroopassa ja Cedercreutz toi sen tänne. Hänellä oli sakset ja ehkä kynttilä, minulla on tässä ajassa toisenlaiset välineet, sanoo Hanna Haaslahti.

HÄNEN VÄLINEENSÄ ovat niin modernia tekniikkaa,